

Sygn. akt VI U 9/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy P. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W.

z udziałem zainteresowanych (...) Szpitala (...) w W. i (...) w W.

o zasiłek chorobowy i zwrot świadczeń

1. odmawia odrzucenia odwołania,

2. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z 31 stycznia 2018 roku znak (...) - (...)07 w ten sposób, że przyznaje P. C. (1) prawo do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku oraz uznaje, że P. C. (1) nie ma obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za ten okres.

Sygn. akt VI U 9/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2018 roku, znak: 440000/604/8/2018-ZAS-07, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił P. C. (1) prawa do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku oraz zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku w kwocie 2.552,25 zł brutto wraz z odsetkami w kwocie 110,66 zł. W uzasadnieniu ZUS wskazał, że w okresie niezdolności do pracy od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku odwołujący miał wystawione zaświadczenie lekarskie w związku z zatrudnieniem w Samodzielnym Publicznym (...) Szpitalu (...) w W.. W tym okresie świadczył pracę na rzecz drugiego pracodawcy, za co otrzymał wynagrodzenie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. twierdzi, że z uwagi na fakt wykonywania pracy P. C. (1) zobowiązany jest do zwrotu wypłaconego zasiłku chorobowego.

(decyzja z dnia 31.01.2018 r. – akta organu rentowego)

Powyższa decyzja z dnia 31.01.2018r. wraz z pouczeniem o prawie odwołania się została doręczona P. C. (1) w dniu 18 kwietnia 2018 roku.

(k. 23 akt ZUS)

9 dni po odebraniu ww. decyzji P. C. (1) złożył w ZUS-ie pismo z 27 kwietnia 2018 roku. Napisał w nim:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 31.01.2018r. informuję, że w dniach 23.05.2017r. – 16.06.2017r. przebywałem na zwolnieniu lekarskim związanym z wypadkiem w pracy, czego dowodem jest załączone zaświadczenie od mojego pracodawcy.

W związku z powyższym odwołuję się od decyzji z dnia 31.01.2018r.”

Powyższe odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. zawiera oznaczenie zaskarżonej decyzji, zwięzłe przytoczenie zarzutów oraz wniosków i ich uzasadnienie oraz podpis ubezpieczonego.

(dowód: odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. nie raczył przekazać powyższego odwołania do Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego kolejnym pismem z dnia 20 listopada 2018 roku (data wniesienia do organu rentowego) P. C. (1) był zmuszony wnieść o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji z dnia 31 sierpnia 2018 roku. Wskazał, że po dostarczeniu zwolnienia lekarskiego był przekonany, że korekty dokonane przez pracodawcę w związku z dostarczeniem drugiego zwolnienia lekarskiego zostaną przekazane do organu rentowego i spowodują umorzenie sprawy.

Wniósł również odwoalnie od powyższej decyzji wskazując, że z nieznanych powodów lekarz wystawiający zwolnienie lekarskie wystawił tylko u jednego pracodawcy, podczas gdy odwołujący wskazywał, że pracuje u dwóch podmiotów. W dniu, w którym dowiedział się o braku zwolnienia lekarskiego, udał się z reklamacją do lekarza. Następnie za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku zwolnienie dostarczył również do drugiego pracodawcy – (...). Wskazał, że wydana decyzja jest skutkiem błędów popełnionych przez osoby trzecie.

(wniosek o przywrócenie terminu – k. 1-1verte; odwołanie – k. 2-2verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania jako złożonego z naruszeniem terminu, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w aktach organu rentowego znajduje się pismo (...) z dnia 3 stycznia 2018 roku stwierdzające, że w okresie od 23 maja 2017 roku do 30 maja 2017 roku odwołujący świadczył pracę, a w okresie od 31 maja 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku przebywał na urlopie wypoczynkowym. Do tego pisma została dołączona lista obecności dokumentująca powyższe.

(odpowiedź na odwołanie – k. 8-9)

W toku postępowania jako zainteresowani występowali:

1. (...) Szpital (...) w W. i
2. (...) Medyczny w W..

(...) Medyczny w W. jako zainteresowany wskazał, że wnosi o uwzględnienie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że odwołujący w rzeczywistości nie świadczył pracy w spornym okresie, co wykazało wewnętrzne postępowanie sprawdzające, o czym został poinformowany Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W..

(zarządzenie – k. 13; pisma z dnia 14.01.2019 r. – k. 16-17; stanowisko zainteresowanego (...) w W. – k. 19-21)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący jednocześnie pracował w Samodzielnym Publicznym (...) Szpitalu (...) w W. w Zakładzie (...) oraz w (...) Uniwersytecie Medycznym w W. na podstawie umów o pracę. Z tych tytułów podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu.

(okoliczności bezsporne)

Odwołujący w dniu 23 maja 2017 roku - pracując w Zakładzie (...) w W. - doznał urazu prawego podudzia. Urazu doznał w trakcie wykonywania obowiązków związanych z wymianą ołowianych kolimatorów do aparatury, która miała być wykorzystywana w kolejnym dniu. Po doznaniu urazu zgłosił się do lekarza, który stwierdził niezdolność do pracy.

Po dniu 23 maja 2017 roku odwołujący nie pojawiał się w pracy w Publicznym (...) Szpitalu (...) w W. w Zakładzie (...) i nie świadczył pracy dla tego podmiotu. W okresie od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku był niezdolny do pracy w związku z zaświadczeniem lekarskim wystawionym dla (...) Szpitala (...) w W.

(pismo (...) Szpitala (...) w W. z dnia 27.12.2017 r.- akta organu rentowego; zeznania odwołującego P. C. (1) na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:04:28 do 00:11:34; zeznania świadka D. K. na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:12:54 do 00:14:03; zeznania świadka L. K. na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:16:02 do 00:17:54)

W dniu 23 maja 2017 roku lekarz K. S. wystawił odwołującemu zaświadczenie lekarskie (...) seria nr (...). W zaświadczeniu lekarskim wskazał, że odwołujący jest niezdolny do pracy w okresie od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku. W zwolnieniu lekarskim wskazał identyfikator płatnika: (...) ((...) Szpital (...) w W.).

(zaświadczenie (...) – akta organu rentowego)

Lekarz K. S. w dniu 20 lutego 2018 roku wystawił zwolnienie lekarskie seria nr (...), w którym wskazał, że odwołujący był niezdolny do pracy w okresie od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku. W zwolnieniu lekarskim wskazał identyfikator drugiego płatnika: (...) ((...) Medyczny w W.). W dniu 22 lutego 2018 roku (...) Medyczny w W. otrzymał zwolnienie lekarskie wystawione w dniu 20 lutego 2018 roku dla odwołującego w związku z wypadkiem przy pracy dokumentującą niezdolność do pracy od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku.

(zaświadczenie (...) – akta organu rentowego; email z dnia 08.05.2018 r. – k. 25-26)

W okresie od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim związanym z wypadkiem przy pracy. W tym okresie nie wykonywał pracy na rzecz żadnego z pracodawców, tj. (...) Szpitala (...) w W. oraz (...) z powodu niezdolności do pracy w związku z urazem podudzia.

(zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 3; zeznania odwołującego P. C. (1) na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:04:28 do 00:11:34, zeznania świadków L. K. i D. K. na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy)

Zaświadczenie lekarskie z dnia 23 maja 2017 roku zostało wystawione elektronicznie i przesłane na skrzynkę (...) Szpitala (...) w W.. Odwołujący nie widział wystawionego przez lekarza zaświadczenia. W trakcie wizyty wskazywał, że jest zatrudniony u dwóch pracodawców.

Po uzyskaniu informacji, że organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego i zobowiązał do zwrotu wypłaconego świadczenia udał się do pracodawcy (...) do Kadr. Został zapewniony przez pracodawcę, że organ rentowy zostanie przez nich poinformowany o tym, że zostało dostarczone zaświadczenie lekarskie. Po uzyskaniu informacji, że pracodawca dopełni formalności odwołujący uznał, że sprawa zostanie zakończona.

(zeznania odwołującego P. C. (1) na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:04:28 do 00:11:34)

Odwołującemu został wypłacony zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku w kwotach 918,81 zł w dniu 1 czerwca 2017 roku oraz 1633,44 zł w dniu 29 czerwca 2017 roku. Łącznie 2.552,25 zł. Zasiłek został wypłacony przez płatnika: (...) Szpital (...) w W..

(karta zasiłkowa za okres od 01.01.2017 r. do 31.12.2017 r. – akta organu rentowego)

Na początku 2018 roku odwołujący przeprowadzał się z miejsca zamieszkania pod adresem S. ul. (...) do W. do nowego miejsca zamieszkania na ul. (...).

Pierwsza przesyłka zawierająca decyzję z dnia 31 stycznia 2018 roku była kierowana na adres: S. ul. (...) i była dwukrotnie awizowana 7 lutego 2018 roku i 15 lutego 2018 roku.

Z uwagi na przeprowadzkę i brak doręczenia, druga przesyłka zawierająca decyzję z dnia 31 stycznia 2018 roku była kierowana na adres: W. ul. (...). Ta decyzja ZUS wraz z pouczeniem o prawie odwołania się została doręczona P. C. (1) w dniu 18 kwietnia 2018 roku. 9 dni po odebraniu ww. decyzji P. C. (1) złożył w ZUS-ie pismo z 27 kwietnia 2018 roku. Napisał w nim:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 31.01.2018r. informuję, że w dniach 23.05.2017r. – 16.06.2017r. przebywałem na zwolnieniu lekarskim związanym z wypadkiem w pracy, czego dowodem jest załączone zaświadczenie od mojego pracodawcy.

W związku z powyższym odwołuję się od decyzji z dnia 31.01.2018r.”

Powyższe odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. zawiera oznaczenie zaskarżonej decyzji, zwięzłe przytoczenie zarzutów oraz wniosków i ich uzasadnienie oraz podpis ubezpieczonego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. nie raczył przekazać powyższego odwołania do Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego kolejnym pismem z dnia 20 listopada 2018 roku (data wniesienia do organu rentowego) P. C. (1) był zmuszony wnieść o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od przedmiotowej decyzji z dnia 31 sierpnia 2018 roku.

(kserokopia koperty wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru – akta organu rentowego; k. 23 akt ZUS; odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS; wniosek o przywrócenie terminu – k. 1-1verte; zeznania odwołującego P. C. (1) na rozprawie z dnia 26.04.2019 r. – protokół rozprawy od 00:04:28 do 00:11:34)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych w toku postępowania do akt sprawy oraz akt organu rentowego. Sąd ponadto dał wiarę zeznaniom świadków L. K. i D. K. oraz odwołującemu P. C. (2). Zeznania były spójne, logiczne a przedstawiane okoliczności nie budziły wątpliwości ze strony Sądu. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd nie oparł się na piśmie (...) z dnia 3 stycznia 2018 roku oraz listach obecności za maj i czerwiec 2017 roku. W tym zakresie Sąd miał na względzie, że okoliczności ujawnione w piśmie zostały ustalone jeszcze przed poprawnym wystawieniem zaświadczenia lekarskiego i dostarczeniem do (...). Po otrzymaniu tego zaświadczenia (...) zgodnie z prawą wskazał, że w dniach od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku P. C. (2) nie wykonywał pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Natomiast ujawnione w liście obecności okoliczności, że w maju 2017 roku odwołujący wykonywał pracę, a w czerwcu korzystał z urlopu wypoczynkowego nie znajdują potwierdzenia w toku postępowania dowodowego.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd zajmie się zarzutem o uchybieniu miesięcznego terminu do złożenia odwołania i wnioskiem organu rentowego o odrzucenie odwołania. Sąd rozpatrzy podstawy do uwzględnienia lub oddalenia powyższego wniosku.

Odwołanie osoby ubezpieczonej inicjuje postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy niezwłocznie przesyła odwołanie wraz z aktami sprawy właściwemu sądowi. Ustawowy termin do wniesienia odwołania, zgodnie

z art. 477⁹ § 1 k.p.c., wynosi jeden miesiąc od doręczenia odwołującemu odpisu decyzji. Odwołanie złożone z uchybieniem terminu podlega odrzuceniu.

Konsekwencją niedotrzymania powyższego terminu jest - zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c. - obligatoryjne odrzucenie odwołania. Odstąpienie zaś od odrzucenia odwołania dopuszczalne jest jedynie przy kumulatywnym zaistnieniu dwóch przesłanek, a mianowicie, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz gdy nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony. Przesłanki upoważniające sąd do nieuwzględnienia przekroczenia terminu mają charakter ocenny i zależą od całokształtu okoliczności sprawy. Powinność ich wykazania spoczywa na wnoszącym odwołanie.

W orzecznictwie podkreśla się, że sąd z urzędu, w trakcie wstępnego badania sprawy, dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także - w przypadku stwierdzenia opóźnienia - ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Sąd ma dyskrecjonalną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego. Stosownie do oceny tych okoliczności, sąd odwołanie odrzuca albo nadaje mu bieg (zob. postanowienia

SN z dnia: 29 października 1999 r. II UKN 588/99, OSNP 2001/4/134 i z dnia 1 czerwca 2010 r., II UK 404/09, LEX nr 611422).

Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 marca 2006 r.,

III UK 168/05 (LEX nr 277825) podnosząc, że ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne i czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego, jest pozostawione uznaniu sądu. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy podał, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu rentowego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego. W pozostałych wypadkach jest obowiązany odrzucić odwołanie. Odrzucając odwołanie na podstawie powyższego przepisu sąd uzasadnia, że nie wystąpiły wskazane w nim obie przesłanki potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 11 kwietnia 2014 r., III AUa 31/14 (LEX nr 1451801) wyraził natomiast pogląd, że wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że nie ma podstaw do odrzucenia odwołania jakoby wniesionego po terminie.

Decyzja z dnia 31 stycznia 2018 roku, znak: 440000/604/8/2018-ZAS-07, w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił P. C. (1) prawa do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku oraz zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku w kwocie 2.552.25 zł brutto wraz z odsetkami w kwocie 110,66 zł – wraz z pouczeniem o prawie odwołania się – została doręczona P. C. (1) w dniu 18 kwietnia 2018 roku (k. 23 akt ZUS). 9 dni po odebraniu ww. decyzji P. C. (1) złożył w ZUS-ie pismo z 27 kwietnia 2018 roku. Napisał w nim:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 31.01.2018r. informuję, że w dniach 23.05.2017r. – 16.06.2017r. przebywałem na zwolnieniu lekarskim związanym z wypadkiem w pracy, czego dowodem jest załączone zaświadczenie od mojego pracodawcy.

W związku z powyższym odwołuję się od decyzji z dnia 31.01.2018r.”

Powyższe odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. zawiera oznaczenie zaskarżonej decyzji, zwięzłe przytoczenie zarzutów oraz wniosków i ich uzasadnienie oraz podpis ubezpieczonego (odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku z karty 20 akt ZUS).

Skoro odwołanie jest wniesione w terminie, to nie może być odrzucone.

Gdyby przyjąć stanowisko organu rentowego, to zdaniem Sądu wniesienie przez odwołującego wniosku o przywrócenie terminu do odwołania w listopadzie 2018 roku nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Po pierwsze zostało to wywołane brakiem przekazania przez ZUS do Sądu Ubezpieczeń Społecznych ww. odwołania z dnia 27 kwietnia 2018 roku, zatem niezależnie od odwołującego. Sąd ustalił, że odwołujący po tym jak dowiedział się o decyzji organu rentowego z dnia 31 stycznia 2018 roku odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego oraz zobowiązującej do zwrotu niezwłocznie także skontaktował się z (...) Uniwersytetem Medycznym celem dokonania ustaleń. Dowiedział się, że ten podmiot nie otrzymał zaświadczenia lekarskiego od lekarza leczącego odwołującego. Odwołujący w momencie wystawiania zaświadczenia lekarskiego w dniu 23 maja 2017 roku informował lekarza, że jest zatrudniony w dwóch podmiotach. Nie wiedział o tym, że lekarz wysyłający zwolnienie lekarskie drogą elektroniczną ujął w nim tylko jeden podmiot, tj. Szpital, pomijając (...) Medyczny. Nie miał również wglądu do ekranu monitora lekarza wystawiającego zwolnienie. Po uzyskaniu tej informacji, udał się niezwłocznie do lekarza wystawiającego mu zwolnienie w dniu 23 maja 2017 roku i poprosił o wystawienie zwolnienia lekarskiego dokumentującego niezdolność do pracy od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku, które zostało wystawione na (...) Medyczny. Powyższe zwolnienie z 20 lutego 2018 roku zostało dostarczone do pracodawcy fizycznie 22 lutego 2018 roku. Po tym jak odwołujący dostarczył to zwolnienie, kontaktował się z oddziałem kadr (...), który zapewnił go, że złoży odpowiednią korektę i informację do organu rentowego. Został jednocześnie zapewniony, że formalności dopełni (...) Medyczny. Uznał, że złożenie odpowiedniej informacji do organu rentowego i zaświadczenia lekarskiego spowoduje pozytywne zakończenie sprawy.

Wobec powyższego odwołujący działał w pełnym zaufaniu do informacji uzyskanej od pracodawcy i nie występował do organu rentowego z kolejnym, po tym wniesionym w dniu 27 kwietnia 2018 roku, odwołaniem od decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku. Ponadto brak jest informacji, że odwołujący posiada wiedzę z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych wobec tego istnieje możliwość, że nie miał wiedzy na temat tego, że wysłanie zwolnienia lekarskiego z dnia 20 lutego 2018 roku i informacji od (...) może nie spowodować zmiany decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku. Po drugie w przedmiotowym okresie odwołujący był w trakcie przeprowadzania się z miejsca zamieszkania w S. do W.. W lutym 2018 roku okresowo mieszkał w obu miejscach zamieszkania. Nie miał wobec tego stałego adresu, pod którym przebywał. Pierwsza przesyłka, która zawierała decyzję z dnia 31 stycznia 2018 roku, wysłana na adres w S. nie została przez odwołującego podjęta mimo, że była dwukrotnie awizowana. Skoro odwołujący nie miał stałego miejsca zamieszkania w tym okresie to nie można uznać, że doszło do zastępczego doręczenia w myśl art. 44 k.p.a. Wobec powyższego przekroczenie nastąpiło z powodu okoliczności niezależnych od odwołującego. Natomiast odnosząc się do tego czy przekroczenie było nadmierne Sąd uznał, że ta przesłanka nie została spełniona. W ocenie Sądu odwołujący o decyzji dowiedział się w kwietniu 2018 roku. W dniu 27 kwietnia 2018 roku wysłał odwołanie do organu rentowego ze wskazaniem daty i znaku decyzji. Na podstawie analizy akt organu rentowego Sąd ustalił, że odwołujący w dniu 9 maja 2018 roku został poinformowany, że organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko oraz nie zmienił decyzji z 31 stycznia 2018 roku. Organ stwierdził, że dokonał analizy sprawy. Natomiast w dniu 8 maja 2018 roku (...) Medyczny poinformował organ rentowy, że wpłynęło zwolnienie z dnia 20 lutego 2018 roku. Odwołujący nie był informowany, że toczy się dalsze postępowanie wyjaśniające i wymiana pism pomiędzy organem rentowym a Uniwersytetem. Ponadto w tym zakresie odwołujący miał przeświadczenie, że nastąpi zmiana decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku z urzędu przez organ rentowy. W ocenie Sądu odwołujący niezwłocznie po powzięciu informacji, że nie nastąpiła zmiana decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku nawet po udzieleniu organowi rentowemu informacji przez (...), złożył odwołanie do Sądu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Reasumując, z powyższych względów Sąd odmówił odrzucenia odwołania, o czym orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Niesporne było, że odwołujący w dniu 23 maja 2017 roku doznał wypadku przy pracy, który w tym zakresie został uznany przez organ rentowy oraz pracodawców odwołującego. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2018.1376 j.t. ze zm.; dalej jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje "zasiłek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Natomiast zgodnie z art. 7 ustawy wypadkowej przy ustalaniu prawa do świadczeń wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, podstawy wymiaru i ich wysokości, a także przy ich wypłacie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Wobec powyższego odpowiednie zastosowanie będzie miał art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2019.645 j.t. ze zm; dalej jako ustawa zasiłkowa). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Jak wynika z podstawy prawnej i faktycznej zaskarżonej decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku organ rentowy odmówił odwołującemu P. C. (1) prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia powypadkowego za okres do 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku z powodu wykonywania pracy zarobkowej w (...) Uniwersytecie Medycznym. Organ rentowy wskazał, że w tym okresie odwołujący miał orzeczoną niezdolność do pracy u płatnika – pracodawcy w Samodzielnym Publicznym (...) Szpitalu (...) w W..

Przechodząc do ustalenia, czy zostały spełnione przesłanki Sąd zważył, że wykładnia art. 17 ustawy zasiłkowej musi uwzględniać w pierwszej kolejności funkcję zasiłku chorobowego. Według przeważającego w doktrynie i judykaturze poglądu przyjmuje się, że zasadniczym celem zasiłku chorobowego jest kompensata utraconego przez ubezpieczonego dochodu (inaczej: rekompensata zarobku) wskutek wystąpienia u niego czasowej, przejściowej niezdolności do zarobkowania. Celem tym nie jest natomiast uzyskanie dodatkowej korzyści obok wynagrodzenia, dlatego zasiłek chorobowy wypłacany jest nie obok, ale zamiast wynagrodzenia. W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że odwołujący w okresie niezdolności do pracy w okresie od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku nie wykonywał pracy zarobkowej na rzecz żadnego z dwóch pracodawców. W toku postępowania dowodowego Sąd stwierdził, że błędne ustalenie organu rentowego, że odwołujący wykonywał pracę na rzecz (...), było konsekwencją tego, że lekarz wystawiający zaświadczenie lekarskie w dniu 23 maja 2017 roku nie uwzględnił w nim obok płatnika (...) Szpitala (...) w W. również płatnika (...). Ponadto (...) Medyczny w dniu 3 stycznia 2018 roku błędnie poinformował organ rentowy, że odwołujący wykonywał pracę od 23 maja 2017 roku do 30 maja 2017 roku a później był na urlopie wypoczynkowym. Te okoliczności nie potwierdziły się w postępowaniu dowodowym. Sąd ustalił, że odwołujący w tych dniach nie wykonywał pracy. O powyższym został również poinformowany organ rentowy w toku korespondencji mailowej. (...) Medyczny wskazał, że potwierdza wystawienie list obecności jednak okoliczności uległy zmianie i w dniu 22 lutego 2018 roku otrzymał zwolnienie lekarskie z dnia 20 lutego 2018 roku. W rzeczywistości niezależnie, że w 23 maja 2017 roku nie zostało wystawione zaświadczenie lekarskie na płatnika (...) Medyczny, to odwołujący nie wykonywał pracy zarobkowej od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku na rzecz (...).

Niezdolność do pracy odwołującego od dnia 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku wynikała z wypadku przy pracy doznanego podczas wykonywania obowiązków pracowniczych w Zakładzie (...) w Szpitalu. W rzeczywistości odwołujący nie wykonywał również pracy w (...) Uniwersytecie Medycznym. W takiej sytuacji nie ma znaczenia, że zostały sporządzone listy obecności na których widnieją do 30 maja 2017 roku informacje o obecności odwołującego w pracy i od 31 maja 2017 o przebywaniu na urlopie wypoczynkowym. W toku postępowania sprawdzającego przeprowadzonego wewnątrz (...) pracodawca ustalił, że odmiennie niż pierwotnie widnieje na listach obecności, odwołujący nie pracował z powodu niezdolności do pracy. Skoro więc sam płatnik po sprawdzeniu okoliczności stwierdził, że odwołujący nie wykonywał pracy od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku i zostało to potwierdzone zeznaniami 2 świadków, to Sąd nie ma podstaw do przyjęcia odmiennego stanowiska. Ponadto znajduje to potwierdzenie w stanowisku przedstawianym przez odwołującego na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2019 roku.

Wobec powyższego Sąd uznał, że nie została spełniona przesłanka wykonywania pracy zarobkowej w okresie niezdolności od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku, na którą powoływał się organ rentowy. Odwołujący w tej sytuacji ma prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za powyższy okres na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej.

Odnosząc się natomiast od obowiązku nałożonego na odwołującego w decyzji z dnia 31 stycznia 2018 roku w przedmiocie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego w kwocie 2552,25 zł wraz z odsetkami Sąd zważył, że został on wypłacony odwołującemu w takiej kwocie za okres niezdolności od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku. Zgodnie z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2018.1613 ze zm.; dalej jako: ustawa systemowa) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania (art. 84 ust.2 pkt.1 ww. ustawy),

- świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia (art. 84 ust.2 pkt. 2 ww. ustawy).

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji jako podstawę prawną żądania zwrotu pobranych świadczeń wskazał art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jak wynika z ustaleń Sądu pobrane przez odwołującego świadczenie w postaci zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku było pobrane należnie. Wypłacenie zasiłku chorobowego za ten okres miało postać w postaci przyznania odwołującemu P. C. (1) prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego. W tym zakresie Sąd zmienił błędną decyzję organu rentowego z dnia 31 stycznia 2018 roku przyznając odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku. To organ rentowy swoją decyzją stwierdził nienależność pobranego świadczenia. Jak Sąd ustalił powyżej w części dotyczącej zasadności decyzji dotyczącej odmowy prawa do zasiłku chorobowego była ona niezasadna i jako taka podlegała zmianie w całości. Wobec powyższego również w tym zakresie decyzja organu rentowego nie odpowiada prawu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z 31 stycznia 2018 roku znak (...) - (...)07 na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i ww. przepisów, przyznając P. C. (1) prawo do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 23 maja 2017 roku do 16 czerwca 2017 roku oraz uznając, że P. C. (1) nie ma obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za ten okres.